

Wõta ja loe!

Fr. R. Kreutzwaldi
nim. ENSV Riiklik
Raamatukogu

№ 10.

PE 21838

Watt nuhtleb iseennast.

Ühe suure wangimaja sisemises kongis istus kurjategija, oodates
hirmust nuhtlust, mida seadus temale mõrjufatöö eest mõistnud. Wangi-

maja waimulik oli teda waatamas käinud ja manitses kahetseda ja ennaft walmistada Jumala ette astumiseks.

„Mis wiis teid nii kaugele,“ küsis waimulik. „Kas joomine?“
 „Ei.“ „Kas kaardimäng?“ „Ei.“ „Kas wargus?“ „Ei.“ „Kas pahad sõbrad?“ „Ei.“ „Kas pahad raamatud?“ „Ei.“ „Mis siis?“
 Mõrshukas wakis tütt aega ja sõnas siis waimulikule tõrwa sisse:
 „Ä t s p a t t“.

Ja see üks patt, mida ta omas warases noores eas oli teinud, sai aluseks kõigi teistele pattudele, ja wiis teda kuni mõrshukatööni, mis tema kurjategijana kongi ajetas ja sundis teda oma elu jätmata õiguseõudja kätte all.

Tema patt oli teda tabanud.

Igas patus peitub teise patu seeme. Patt istutab ennaft ikka edasi. Ta ajab patuse hinges juuri, kuni ta wiimase hea maalapikese hinges on rikkunud. See rikub tema iseloomu — muudab tema maitse — nõrgestab tahtmise — ja kiwistab südametunnistuse. Ja kaldumuse iga pahale teole muutub ikka tugevamaks ja tugevamaks, kuni ta wiimaks pattudest sugugi enam ei wõi eemal olla ja oma enese himudest weetakse. Patt on peremees, kes ilusaid lubadusi annab — kuid ta on suur walelik. Ta annab musta tööd korda saata ja maksab palka ka selle järele.

Keegi poisike, kes wast hiljuti omale esimese teenistuskohta oli saanud, tuli kord täiesti ootamatult koju ja jutustas emale, et ta kohalt olla lahtunud. „Miks pärašt?“ küsis ema. „Kas ei olnud minu peremees küllalt sõbralik?“ „Ei — mitte sellepärast.“ „Kas ei meeldinud sulle töö?“ „Ei, ta mitte sellepärast, waid palk ei meeldinud minule! Minu peremees tahtis, et ma pidin pattu tegema, ja patu palk on surm.“

P a t u p a l k o n j u r m — surnud kõlblise headusele — surnud waimuliku walgusele — surnud taewa lootusele!

Patt petab. Ta lubab lõbu, kuid annab surma. Hommikul koidab ta nii walgelt — kuid ta lõpp on must kui öö.

Patt on tiffja elajas. Sammetpehmete käppade alla peidab ta terawad küüned, milledega ta neid haawab ja purustab, kes teda maitsema lähewad.

Patt nuhtleb iseennast. Waata, kuidas ta joodikut nuhtleb. Ta soowitab noorele mehele ja neiuile ühte klaasitäit juua. Nad tõstawad peetri — wiin punab — wahutab klaasis — nad joowad — see mõjub erutawalt nende tundmustele. See on hea. Nad joowad uesti ja uesti — kuni nad sellele orjastuwad. See meelitaw jook saab nende isandaks, ja weel pahemaks, kui isandaks. Esi te k s n i m e t a t a k s e d e d a „j u m a l i t u k s h e a d u s e k s“ — l õ p u k s n õ e l a b t a k u i m a d u.

Miisugune on seisuford kõlbluseta eluga. Mõusa jutu ja libedate sõnadega meelitab mõdras naisterahwas paha aimamata nooremehe patule. See ühineb ta pealeajamistega ja annab oma himudele walitsemise õiguse — kuid pärašt leiab ta, et patt on roojastanud tema südame, hinge ja ihu. Tihti saawad ifegi tema lapsed sarnase mõtlematuse tagajärgi kanda.

Tema patt on teda tabanud.

Lugu ei ole nii mitte ainult suurte, jämedate, awalikkude pattudega — lihalikkude pattudega. Iga patt on niisamasugune. Ta süütab tule patuse termes loomuses.

Patt on iseenese äraandja. Ta wiib esiteks hinge patu juure — siis wiib ta patuse enesega kaasa — ja lõpuks möödad ta temale oma enese nuhtluse kätte. Jumalafarimatu püütabse ise omast patust kinni ja jääb kinni oma enese patu võrgutuspaelu.

Kätemaks mine käib patu järele niisama kindlast, kui päewale õõ järgneb. Võib paista, kui oleks patt unustatud — maha maetud, kuid see ei ole oneti mitte nii. „Delad ei jää tõesti mitte nuhtlemata.“ Patt tabab neid.

„Mõnede inimeste patud on awalikud ja lähewad nende eeli kohtuste, kuid teistel käiwad need järele.“ See tähendab, mõned inimesed teewad awalikult pattu, ilma häbenemata ja nii, et kõik seda näewad. Nad on tuntud ja neid tunnistatakse patusteks. Teised teewad salaja pattu, — öösel — lugupidamise, ja isegi waimulikkuse kätte all. Keist on head mälestused ja nad arwawad, et see midagi ei tähenda — see ei pea iialgi teatavaks jaama — kuid fogu aeg käiwad nende patud nende järele, ja need tabawad neid ja paljastawad häbits ja teotuseks käesolewas elus — ja tingimata tunnistawad need suurel kohtupäewal nende wastu.

See on looduse seadus, et iga liikuw leha, mis enesele teatud sibi on walinud, peab samas sibi alati edasi minema, kui mitte mõni wägi, nagu õhu kaafatistumine wõi liikumine teda seisma ei pane. Niisama on ka kõlblises ja waimlises ilmas — patt oma tagajärjedega liigub ifka samas sibi, ajalikult ja igawesti, kui mitte mõni teine wägi teda ei takista ja kinni ei pea. Ja seda peab takistama siin pool hauda, wastasel korral ei lõpe ta tagajärjed iial.

Ras leidub niisugust wäge wõi mõju, mis oleks wägew küll selleks? Jah, Jesuse Kristuse arm ja wägi wõiwad meid ära päästa patust ja selle tagajärgedest — tema walitjuse õigusest ja nuhtlusest. Kristus wõib patust inimest kinni pidada tema metstikus tormamises.

Ta seab ennast kättemaksja ja selle ohwri wahela. Tema on pelgulinn, kuhu patune wõib põgeneda ja ärापäästmist leida. Tema lunastab minewiku patust ja häbits. Tema wabastab pattude harjunud wiisidest. Tema annab jõudu ja armu, nii et patt kaotab walitsemise õiguse meie üle. Meie ei ole enam tema orjad, kes kannatawad tema hullamõisimist ja kardawad tema tagajärgi.

On lootust, on abi, on ärापäästmist. Kristuses ja ainult Temas on wabadus. Wõta see wastu ja tee seda just nüüd!

Jeesuse Kristuse, Jumala Poja weri teeb meid puhtaks kõigest patust. 1. Joh. 1:7.

„Kriks Ropet“.

Uus nägu ja uus süda.

B. linna wanglas, kus C. E.-lased käisid järjekindlalt kuulutamas ewangeeliumi wabastawat sõnumit kahetordseile wangidele, tuli ärkamisele ka keegi mees, kes oli mõistetud kuusi kuuks warguse katse eest. Wälja tulles leidis ta ulualust ühe armsa wenna juures, kes ta kaasa wõttis koosolekuile, kus mees lapselikult andis end Jumalale ja sai päästetud.

Tal oli wangis olles piff must wene habe, kuid wend ajas oma juure wõttes kohe sellegi maha. Kui nüüd ühel järgneval päewal mees läks uuesti wangide hooldamise seltsi toetuse järele, inestati muutuse üle mehe näos ja küsiti: „Koh, kus te habe on jäänud!? Olete nii muutunud, päris teist nägu kohe!“ „Jah“ wastas rõdumus mees lapselikult, „mitte ainult habe pole läinud ja nägu muutunud, waid süda on ka uueks saanud, olen nüüd hoopis teine mees.“

Jeesus, wangide wabastaja, muudab inimsüdameid ja see toob pöördte kogu ellu.

Wiljast wõime otsustada.

Keegi preester teelas ära ühele noorele prouale piiblikugemise. See aga wastas talle järgmiselt: „Weel mõne kuu eest oli mu mees joodik, ei keegi wõinud temaga elada. Sellest ajast saadik, kui ta aga minuga Piibelt loeb, on ta hoolas, ei mängi ega joo enam, waid hoolitse minu ja oma ema eest. Nii on meile tulnud rahu ja õnnistus Piibli kaudu. Teie nimetate seda teelatud, pahaks raamatuts, kuid kuidas wõib ta sellist „head wilja“ kanda?“

Tuhanded juhtumised imelistest muutustest inimeste elus pahast heale tõendawad uuesti ja uuesti Piibli terwendawast ja uuendawast jõust. Kes seda pole prowinud, tehku seda ise. See raamat teeb rumala targaks. Piibel on igawese elu sõna. Minukene teenäitaja pimedas maailmas on ta ja walguis öös.

Tõine ristiusk ei seisja mitte selles, et oskame ilusasti rääkida Kristusest, waid et tema järel käime. Suukristlasi wiib tuul kaasa kui tolm.

Kes kahtleb igawese hukatuse olemasolus, sellele andke lugeda Dr. Torrey põnew selgitus:

„**Bõrgu**“ — ta olemasolu, mis paist see on ja kuidas sellest hoiduda. Hind 15 f. Raha wõib saata postmarkides kirjaga toimetaja aadressil.

Märkus: Järgmisel numbrel on juurde lisatud kohased laulud, nii et neid Wõta ja loe numbreid wõib kasutada ka koosoleku laululehtedena, eriti wäljasõitudel.

Toimetaja **Peeter Sinf.** „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmub 2 x kuus. Makstab aastaks 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimise heaks, tellimisi ja kaastõid saata toimetaja aadressil — Koidu 68-b-6, Tallinn. Tellida wõib ka Briti & Wäljam. Piibliseltsist, Ratasraewu 4 Tallinna; sealjamas saada ka igasuguseid piibleid ja piiblisti.

R.-U. „Külwaja“ trükk, Keilas 1932.